

But rather it is this *Tanna*

אלא האי תנא הוא –

OVERVIEW

מטמא is searching for the תנא who maintains that the שכבת זרע of a זב is מטמא (since it cannot be ר"י or ר"א) explains why the גמרא could not have cited alternate sources which maintain that ש"ז של זב is מטמא ובמשא.

anticipates a difficulty (that we find תנאים that are ש"ז של זב also מטמא):

והני תנאי דאייתי פרק בתרא דנזיר¹ (דף סו, א) -

And regarding those תנאים which the גמרא cites in the last פרק of נזיר -

ותנא דמתניתין דהתם² קסברי שכבת זרעו של זב מטמא במשא לא שייך לאתויי כלל הכא³ -

And the תנא of the משנה there who all maintain that the ש"ז of a זב is מטמא, it is not at all possible to cite those opinions here in our discussion –

explains why:

דהתם כולו סברי דוקא קרוב לראיית זיבה מעת לעת או יומו⁴ מטמא שכבת זרעו -

For there all those תנאים maintain that the ש"ז of a זב is מטמא only in close proximity to his seeing זיבה; either within a מעל"ע or within a day, but not later -

והכא בעי לאתויי תנא שיטמא במשא כל ז' בקל וחומר מרוקו⁵ -

But here we need to show a תנא who will be מטמא במשא the ש"ז של זב which was seen during all the seven days of זיבה, based on a ק"ו from his saliva.

asks:

ואם תאמר בפרק בנות כותים (נדה דף לד, ב) דקבעי רב יוסף -

And if you will say; in פרק בנות כותים, where רב יוסף queries -

ראייה ראשונה של מצורע מהו שתטמא במשא כולי⁶ -

¹ The גמרא there cites a dispute between the ת"ק who maintains that the ש"ז of a זב (the same as זב קרי של זב) is מטמא up to a מעת לעת (twenty-four hours) within his seeing זיבה, and ר' יוסי who maintains that it is מטמא only if he saw ש"ז in the day in which he saw זיבה (not for a complete מעל"ע). In any event they both maintain that ש"ז של זב is מטמא. [Their מחלוקת is dependent on how to interpret the פסוקים in יב כג, יא. See 'Thinking it over'.]

² We understand from the משנה there (on סה, ב) that the ש"ז of a זב is מטמא במשא.

³ Why do we not cite those תנאים as a source for the ruling that ש"ז של זב is מטמא במשא.

⁴ This means that if he saw זיבה during the day any ש"ז which he sees that day (before nightfall) is מטמא במשא. Similarly if he saw זיבה at night any ש"ז that he sees that night is מטמא במשא (but not after this time).

⁵ The רוק of the זב is מטמא anytime during his seven days even if it is after he stopped seeing זב, therefore if we derive that ש"ז is מטמא from רוק, it must be מטמא at any time (when he is still a זב).

⁶ The query is whether the first ראייה of זיבה (which has the rule of ש"ז) is like a regular ראייה קרי which is not מטמא. Or since it is from a מצורע, it may be considered as an emission from a מעין of the מצורע (like his saliva) which is מטמא במשא.

Whether the first 'seeing' of קרי by a מצורע is במשא, etc. -

ואמאי לא פשיט דמטמא במשא מקל וחומר מרוקו דטהור בטהור כמו קרי של זב דהכא⁷ -

But why does he not resolve his query that it is מטמא through a ק"ו from saliva; if the saliva of a טהור is טהור, etc. just as we derived here regarding the קרי ק"ו that it is מטמא from this ק"ו, why do we not use the same ק"ו by מצורע?!

answers: תוספות

ויש לומר דבעינן דהתם לאו אליבא דרבי טרפון -

And one can say; that the query there regarding a מצורע was not according to ר"ט (who maintains דיו אמרינן ק"ו לא אמרינן דיו) -

אלא אליבא דרבנן דאית להו דיו היכא דמפריך⁸ קל וחומר:

But rather according to the רבנן who maintain דיו even if it is ק"ו מיפריך.

SUMMARY

Our גמרא assumes that קרי בזב is מטמא כל ז' not like other תנאים who limit it to a מעל"ע or for the day only.

THINKING IT OVER

In our גמרא we derive that קרי של זב is מטמא from a ק"ו. The תנאים in נזיר מטמא טהור is ש"ז of a טהור, but nevertheless the ש"ז of a טהור is טמא (at least במגע), so since the ש"ז of a מצורע is מטמא במגע ובמשא, certainly the ש"ז of a מצורע should be מטמא במגע ובמשא, but not משא, the same is by a מצורע that his קרי is only במגע, but not משא, even though that by implementing this דיו, it renders the ק"ו ineffective, for we know even without the ק"ו that קרי של מצורע is מטמא במגע, for it is not different than קרי by a 'regular' person, nonetheless the חכמים maintain דיו even where ק"ו מיפריך.¹⁰

⁷ The ק"ו would be the same; if the ש"ז of a טהור is טהור, but nevertheless the ש"ז of a טהור is טמא (at least במגע), so since the ש"ז of a מצורע is מטמא במגע ובמשא, certainly the ש"ז of a מצורע should be מטמא במגע ובמשא, but not משא, the same is by a מצורע that his קרי is only במגע, but not משא, even though that by implementing this דיו, it renders the ק"ו ineffective, for we know even without the ק"ו that קרי של מצורע is מטמא במגע, for it is not different than קרי by a 'regular' person, nonetheless the חכמים maintain דיו even where ק"ו מיפריך.

⁸ Therefore we say דיו that just as by a טהור the קרי is מטמא only במגע, but not משא, the same is by a מצורע that his קרי is only במגע, but not משא, even though that by implementing this דיו, it renders the ק"ו ineffective, for we know even without the ק"ו that קרי של מצורע is מטמא במגע, for it is not different than קרי by a 'regular' person, nonetheless the חכמים maintain דיו even where ק"ו מיפריך.

⁹ See footnote # 1.

¹⁰ See # 62. אוצר מפרשי התלמוד.